

فقه استدلالی

فقه استدلالی بیان **احکام** فقهی به گونه مستدل و مستند می باشد.

فهرست مندرجات

- ۱ - [تعریف](#)
- ۲ - [مصادیق](#)
- ۳ - [پانویس](#)
- ۴ - [منبع](#)

تعریف

فقه استدلالی گونه ای از ارائه **فقه** است که **فقیه** احکام فقهی و نظریات مختلف مطرح در باره یک **مسئله** را همراه با **استدلال** و مستندات و نیز اشکالاتی که بر هر نظریه وارد است، بیان و از نظریه برگزیده خود **دفاع** می کند.
[۱] فصلنامه فقه اهل بیت، شماره ۲۳، ص ۲۲۸.
[۲] مستند الشيعة (مقدمه)، ج ۱، ص ۱۲-۱۳.

مصادیق

کتاب های «**المبسوط**» **شیخ طوسی**، «**تنکره الفقهاء**» **علامه حلی**، «**الروضة البهیة**» **شهید ثانی** و «**جواهر الکلام**» **شیخ محمد حسن نجفی** با این رویکرد نگارش یافته اند.

پانویس

- ۱. ↑ فصلنامه فقه اهل بیت، شماره ۲۳، ص ۲۲۸.
- ۲. ↑ مستند الشيعة (مقدمه)، ج ۱، ص ۱۲-۱۳.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج ۵، ص ۷۲۰، برگرفته از مقاله «فقه استدلالی».